De Tarragona al paradís

El Girona ascendirà aquesta tarda a Primera si puntua al Nou Estadi contra el Nàstic després de la derrota del Getafe. L'equip de Machín és a un sol punt de l'èxit i té tres partits per certificar-lo

De Tarragona al paradís

Girona i el Girona tornen a tenir, aquesta tarda, una cita amb la història. Com el fatídic 7 de juny de 2015, esguerrada pel Lugo amb crueltat; o com el 18 de juny de l'any passat, quan en un cara o creu amb l'Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/] van ser els navarresos els qui es van endur el premi en la promoció. Un empat. Només un punt. Això és el que separa l'equip del paradís que representaria jugar a Primera, la que, diuen, és la millor Lliga del món. La de les estrelles.

Com ha passat aquestes últimes jornades, el Girona ha tingut doble partit aquest cap de setmana. Ahir havia d'estar pendent del que feia el Getafe a Valladolid, i avui jugarà a Tarragona. La derrota dels madrilenys, l'únic equip que els podia fer ombra en la lluita per l'ascens directe (1-0), obre de manera gairebé definitiva les portes del cel. L'èxit és a només un punt, que es pot aconseguir avui mateix al camp del Nàstic, o en alguna de les altres dues oportunitats que encara tindrà l'equip (Saragossa i Còrdova).

L'eufòria, per molt que el president Delfí Geli, ahir des de Madrid, on va assistir a la final de Copa,encara fes crides a la prudència, està desbordada. L'afició ja es preguntava ahir a les xarxes socials on s'havia d'anar a celebrar aquest vespre l'ascens. D'entrada, a la plaça Catalunya ja s'hi ha prohibit l'aparcament a partir de les 4 de la tarda per si la nit és llarga.

Un gol d'Álex Pérez a la segona part va acabar donant una agònica victòria al Valladolid sobre el Getafe que permet als de Paco Herrera mantenir-se dins dels llocs de play-off. Tot Girona va empènyer ahir Isaac Becerra i els seus companys, també el gironí Joan Jordán, que va sortir de titular. Un duel duríssim, on el Getafe mai va donar-se per vençut. Sabien que la derrota era renunciar definitivament a l'ascens directe, perquè l'única forma d'aconseguir-lo és que el Girona perdi els tres partits que li resten, i que els madrilenys ho guanyin tot (Almeria i Mallorca).

Geli va seguir el partit del Getafe «com he pogut» des de Madrid, camí del Vicente Calderón. Estava convidat a la final de Copa, com la resta d'exfutbolistes que al llarg de la seva carrera han jugat amb el Barça i l'Alabès. «Hi som una mica més a prop, només ens queda un passet més», deia ahir al vespre. Prudent de mena, mantenia

que l'equip «ha de sortir sense nervis avui a Tarragona, ser competitiu, i no deixar-se endur per la precipitació».

El director esportiu, Quique Cárcel, es mostrava menys conservador. Advertint que «és futbol i sempre pot passar de tot», afegia que «no podem pecar tampoc de pessimisme perquè l'escenari és el que és». «La derrota del Getafe ens dona totes les opcions d'assolir l'objectiu. I ara mateix vull pensar que, com abans ho fem, molt millor. Tot i que serà complicat, espero aconseguir-ho demà mateix (avui per al lector)».

Cárcel va anar més enllà i no va amagar que, pendent d'acabar-lo de lligar, l'ascens «està al sac. Des que vaig arribar a Girona sempre he sigut molt prudent, però davant la situació que s'ha creat no podem ser pessimistes, ho tenim molt encarat. Hem de ser positius». El director esportiu va seguir el Valladolid-Getafe «per televisió», patint «davant d'un duel molt igualat i competit on el Valladolid ha estat bé, però mai s'ha rendit el Getafe». Els madrilenys també van tenir les seves ocasions, sobretot una de Molina que, de manera incomprensible, va enviar alta sol davant Becerra. Cárcel també va dir que havia evitat parlar amb Pablo Machín del nou escenari, per mantenir la plantilla concentrada en exclusiva en el partit.

L'ascens, arribi avui o la setmana que ve, no només representarà un salt de qualitat indescriptible per al Girona FC [/girona-fc/], un club que en els seus gairebé 87 anys d'història mai ha tastat l'elit. També la ciutat viurà una nova dimensió. Ho sap bé l'alcaldessa Marta Madrenas, seguidora i patidora a Montilivi des de ben joveneta. «Si el meu pare, que va morir fa nou anys i era qui em duia al camp, ho veiés, no s'ho creuria!», exclamava ahir al vespre. Madrenas tenia un acte oficial a les set del vespre i va haver de seguir el resultat del Getafe des de la distància. Al final, no amagava la seva eufòria en veure el Girona a un sol punt de l'ascens. Aquesta tarda estarà a la llotja del Nou Estadi.

«Si tot va bé viurem una diada històrica i això s'ha de celebrar», destacava Madrenas. En tot cas, els actes oficials d'un possible ascens serien demà a la tarda i avui l'afició estaria convidada a omplir el centre de la ciutat per festejar l'èxit. L'alcaldessa valora, a més, que «el club està més preparat que mai per pujar. Aquesta és també una bona notícia perquè no es tracta de pujar i tornar a baixar, sinó que s'hi pot fer un bon paper».

L'expedició del Girona va sortir poc abans de les set cap a Tarragona i es va assabentar del resultat del Getafe a l'autobús. Alguns ja havien pogut seguir la primera part des de casa o, en el cas dels tècnics, des de l'estadi de Montilivi fent els darrers preparatius.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/28/tarragona-al-paradis/848668.html?utm_source=rss